

Taler udtalte; jeg troer ikke let, at Nogen, naar der staaer, at der skal hensees til Tabets Størrelse i og for sig og i Forhold til Bedkommendes Formuesomstændigheder, vil forstaae Forslaget saaledes, at Commissionen derefter skulde sige til de Bedkommende: naar Du har lidt et stort Tab, saa vilde vi trække af i det, har Du derimod lidt et ringe Tab, saa kan Du faae dit Tab fuldstændigt erstattet. Jeg troer det ikke, thi det vilde være i høj Grad stridende mod den naturlige og sunde Følelse, som ethvert Menneſke har. Man har nævnt os Erstatningscomiteerne, man har sagt: deri have I jo ikke tilstrækkelig Betyggelse; i Sandhed, den Betyggelse vilde være meget ringe, dersom disse Comiteer skulde være af den Anskuelse, som den sidste ærede Taler meente, at man let kunde falde paa. Jeg troer, at jeg ved denne Sags sidste Behandling har stræbt at sætte mig ind i de ærede Herrers Mening, der gik igjennem ved 1ste Behandling, nemlig at man skulde lægge den hele Vægt paa Beviset. Derfor er Udvalget nu ikke længere blevet at gaae i Belle Amtscomitees Spor, men den er gaaet i de Herrers Spor, hvis Mening gik igjennem her ved første Behandling (Nei, nei! Jo! Nei, nei!). Det have vi bekræftet os for, vi have søgt at lægge den hele Vægt i Beviset, saa at ingen Mand skal kunne sige Andet, end at, naar han tilveiebringer et fuldstændigt og nøiagtigt Beviis, da faaer han ogsaa fuld Erstatning, og kun i de andre Tilfælde er det, at Erstatningscomiteerne faae friere Haand, faae større Raadighed. Lægger vel Mærke til, mine Herrer! at De ved at give Erstatningscomiteerne en saadan større Raadighed, meget ofte handle i selve de Skadelidtes Lær og Interesse, thi dersom Erstatningscomiteerne kun have Valget imellem slet ikke at tilkjende nogen Erstatning eller at tilkjende den fuldstændige Erstatning, der gjøres Krav paa, saa vilde de langt hyppigere komme i det Tilfælde, aldeles at nægte de Bedkommende Erstatning. Kommer en Skadelidt og siger: jeg har mistet den og den Ting, og den og den Ting er saa og saameget værd, og der ikke er Noget, som taler væsentlig imod hans Angivelse, da vilde Comiteerne, naar de, saaledes som efter Forslaget vil skee, kunde be-

handle denne Sag med større Frihed, være mere tilbøielige til at give ham en vis Sum, give ham Noget, hvorom de kunde sige: det maa Du lade Dig nøie med, men i modsat Fald vilde de være meget tilbøielige til aldeles at afvise ham og slet ikke give ham Noget. Jeg troer derfor virkelig ikke, at man skal forfaste det, som Udvalget her har tilraadet.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Frølund, Damkjær, R. Petersen, Clausager, Schroll, Schøler, Schiøtt, Jørgensen, J. C. Drewsen, Sidentius, Hækkerrup, Dlesen, Fenger og B. Christensen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning, blev det med 49 mod 19 Stemmer vedtaget, at Afslutning skulde finde Sted.

Man sfred derpaa til Afstemning, hvorved Nr. 9 Udvalgets Fleertals Forslag: At § 5 gives følgende Tilføjning:

„I alle Tilfælde, hvor Skadens Størrelse kun ved Erstatningscomiteernes Skøn kan bestemmes, skulle disse ved Fastsettelsen af Erstatningen tage Hensyn til alle forhaandenværende Omstændigheder, s. Ex. Tabets Størrelse i og for sig, og i Forhold til den Skadelidtes Formuesomstændigheder, den større eller mindre Omhu, han selv har vist for sit Gods m. m.“

blev ved Afstemningen ved Navneopraab, der var begjert af de samme Medlemmer, som havde begjert Afstemning ved Navneopraab over Forslaget under Nr. 1 a, som det af Nedenstaaende sees, vedtaget med 58 mod 24 Stemmer

Ja.

Barfod.
Boserup.
Bregendahl.
Bunghen.
Christensen B.
Christensen J.
Clausager.
Clausen.
Damkjær.
David.
Drewsen J. C.
Fenger.
Frølund.

Gleerup.
Gottlob.
Hansen, J. A.
Hoffmeyer.
Høier.
Jacobsen.
Jagd.
Jensen L.
Jespersen.
Johansen.
Jørgensen.
Knudsen J.
Knudsen B.